Prezervarea culturii

On Aprilie 04, 2008

Configurează-ți propriul spațiu de creație care să răspundă unor cerințe existențiale concrete, prin stabilirea deosebirii dintre "interior" și "exterior".

Totodată continuă și munca pentru filmul "Ivan". În aceste zile monstruoase ale războiului, regizorul Serghei Eisenstein se simte obligat să apere cultura, paralel cu lupta armată împotriva fascismului. Îl îndurerează fiecare nouă barbarie: distrugerea inegalabilelor fresce medievale de la Pskov și Novgorod, a palatelor și a fântânilor arteziene din secolul al XVIII-lea de la Leningrad, a catedralelor de lângă Moscova, a hidrocentralei de pe Nipru... Îl doare cumplit jertfa de vieți omenești care se pierd înfruntând urgia nemțească.

Dar totodată se gândește încă de la început la zilele de după război, la ziua de mâine a culturii și a artei pe care și el este chemat să o asigure făcând orice jertfă pentru grăbirea venirii ei. Oamenii poporului său sunt gata înarmați până în dinți cu experiența trecutului, iar făcliile din mâinile lor, din mâinile celor care așteaptă lumina, trebuie să fie curate și pregătite pentru acea clipă când arta lor va începe să exprime noul cuvânt al vieții.

*Sarcina sa principală însă o socoate a fi apărarea, prezervarea culturii. În luna august termină studiul său despre El Greco, redactează o versiune engleză a studiului despre Griffith și a istoriei montajului în diferitele arte și pregătește o privire de ansamblu asupra ideii de prim plan de-a lungul istoriei artelor. **

Leadership: Ţi-ai propus să arunci o privire de ansamblu asupra ideii de prim plan de-a lungul construcției unei imagini artistice, ca modalitate de a face față lumii prin definirea ei în detaliu?

Cine simte că este dator lumii întregi să apere cultura, știința sau morala, trebuie să se pregătească pentru acea clipă când arta sa va trebui să exprime noul cuvânt al vieții, adică înnoirea spiritului de creativitate care rodește în direcția unui esențialism vizual și a intensificării unei anumite calități abstracte ale avangardelor secolului prezent. Totodată, trebuie să înțelegem că o latură indispensabilă a evoluției omului este strâns legată de un sistem de creații ce răspund unor cerințe existențiale concrete.

Plăcerea actului de creație, fiind o modalitate mai bună de exprimare a sinelui, dar mai ales actul complex de autoexaminare prin furnizarea unor noi punct de vedere față de meșteșugul artistic, față de curentul artistic, față de mesajul artistic, aduc practica unei libertăți de exprimare în direcția unui esențialism vizual și a intensificării unei anumite calități abstracte a artei și ale spațiului ei de manifestare.

În ceea ce privește opera de creație, "exteriorul" este ceea ce reflectă realitatea, fără a o denatura, iar "interiorul" este ceea ce experimentezi în realitatea ta prin diferite perspective artistice.

Nu se poate imagina afinitatea omului cu domeniul artei decât prin prezervarea culturii, adică acțiunea pe care omul creator o îndeplinește față de progres, față de suma activităților spirituale, față de natura omului, față de viitorul gândirii omenești.

Şi ținând cont de faptul că lumea obiectivă prezintă un aspect empiric, este important să evaluezi cât mai multe modalități de creație care funcționează astfel ca o formă de verificare

practică a unei imagini vizuale, încât să ai o privire de ansamblu cât mai cuprinzătoare asupra vieții, înainte să te concentrezi asupra ideii de "prim plan al unui realism care transcende imediatul" (și care poate căpăta valențe alegorice).

Foarte bine punctează Wikipedia definiția culturii: *"Cultura reprezintă o moștenire ce se transmite cu ajutorul codurilor de comunicație specifice - cum sunt gesturile ori cuvintele, scrisul și artele, mass-media (presa, radioul, televiziunea), media interactivă (telefonul). În același fel se transmit gesturile, ritualurile, cunoștințele teoretice, normele abstracte, religia. Cultura poate fi însușită prin diverse forme ale memoriei subiective (reflexe, cuvinte, imagini) dar și prin intermediul memoriei obiective (obiecte, peisaje, cărți, numere, reguli)."*

A face față lumii prin definirea ei în detaliu înseamnă să mergi până în miezul lucrurilor și al legăturilor dintre ele, folosind combinația dintre cunoștințele, convingerile, trăirile și experiențele tale pentru a da viață unei imagini care surprinde punctul de întâlnire dintre natural și ideal.

Prezervarea culturii răspunde existenței unor creații utile și indispensabile progresului tehnologic și social, configurate valoric prin tranziția de la realitate la viziune, de la imaginație la imagine veridică, de la necesitate la modernitate.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/prezervarea-culturii.html